

Ondrej Dostál, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky

**Vážený pán
JUDr. Jaromír Čížnár
generálny prokurátor SR
Generálna prokuratúra
Slovenskej republiky
Štúrova 2
812 85 Bratislava**

Vážený pán generálny prokurátor,

dovoľujem si Vás osloviť v súvislosti s informáciou, že polícia sa rozhodla, že nebude stíhať bývalého premiéra Vladimíra Mečiara pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, ku ktorému mohlo prísť v súvislosti s jeho rozhodnutím o udelení amnestií v roku 1998.

Toto podozrenie vyplynulo z rozhodnutia ústavného súdu, ktorý konštatoval, že Vladimír Mečiar sa pri výkone prezidentskej právomoci udeľovať amnestiu neriadil požiadavkou zdržanlivosti, ale zásadným spôsobom túto právomoc zneužil.

Názor, že uvedené konanie, aj keby bolo trestným činom, je už premlčané, je podľa môjho názoru nesprávny. Priamo v ústavnom zákone č. 71/2017 Z. z., ktorý umožnil zrušenie Mečiarových amnestií, sa totiž konštatuje, že ich zrušením sa nielen rušia všetky zákonné prekážky pre stíhanie amnestovaných činov, ale zároveň sa priamo stanovuje, že doba trvania týchto zákonných prekážok (vyvolaných amnestiami) sa nezapočítava do premlčacích dôb vzťahujúcich sa na amnestované skutky.

Ak by teda Vladimír Mečiar v súvislosti s udeľovaním amnestií spáchal trestný čin, tento nemôže byť premlčaný, pretože jeho amnestie sa nevzťahovali len na samotné zavlečenie a zmarené referendum, ale na trestné činy, ktoré *„mali byť spáchané v súvislosti s prípravou a vykonaním referenda z 23. mája a 24. mája 1997“* a ktoré *„mali byť spáchané v súvislosti s oznámeným zavlečením Ing. Michala Kováča, narodeného 5. decembra 1961, do cudziny, ku ktorému malo dôjsť 31. augusta 1995“*.

Len orgány činné v trestnom konaní a súdy môžu posúdiť, či Mečiarovo konanie spojené s udeľovaním amnestií malo charakter trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa, ale ak malo, tak je nepochybné, že tento trestný čin bol spáchaný „v súvislosti“ so zavlečením Michala Kováča mladšieho a prípadne aj so zmarením referenda. Tá súvislosť je podľa môjho názoru očividná.

Ak je udelenie amnestie činom spáchaným v súvislosti so zavlečením Michala Kováča mladšieho, tak je zároveň činom, na ktorý sa vzťahujú Mečiarove amnestie. Zákonná prekážka stíhania takéhoto trestného činu bola odstránená až zrušením Mečiarových amnestií a až do toho momentu premlčacie doby v zmysle ústavného zákona neplynuli.

Pochybnosť by teoreticky mohla vystať jedine v súvislosti s otázkou, či sa amnestia môže vzťahovať sama na seba. Teda, či ak je rozhodnutie o amnestii trestným činom, môže byť toto rozhodnutie identickou amnestiou tiež amnestované.

Vladimír Mečiar však udelil totiž amnestie dve. Jednu 3. marca 1998 hneď po tom, čo sa chopil právomoci po prezidentovi Michalovi Kováčovi, ktorému skončilo funkčné obdobie. A druhú 7. júla 1998, ktorou pôvodnú amnestiu opravil, lebo si chcel poistiť, že amnestie splnia účel, s ktorým ich udeľoval.

Ak by sa aj druhá Mečiarova amnestia z júla 1998 nemohla vzťahovať na seba samú, a teda by neexistovala zákonná prekážka pre jej prípadné trestné stíhanie už v minulosti a skutok je už naozaj premlčaný, vo vzťahu k prvej Mečiarovej amnestii z marca 1998 je evidentné, že sa na ňu druhá Mečiarova amnestia z júla 1998 vzťahuje.

A preto ak bolo Mečiarovo konanie v súvislosti s udelením prvej amnestie v marci 1998 trestným činom zneužitia právomoci verejného činiteľa, nemohol byť tento trestný čin stíhaný až do rozhodnutia parlamentu o zrušení (oboch) Mečiarových amnestií. Premlčacie doby až do zrušenia Mečiarových amnestií neplynuli, a teda trestný čin nemôže byť premlčaný.

Preto Vás žiadam, aby ste vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preverili predmetné rozhodnutie polície a zabezpečili nápravu, keďže je evidentné, že konanie, ktoré polícia označila za premlčané, premlčané byť nemôže.

S pozdravom

Ondrej Dostál
poslanec NR SR

Dňa 14. augusta 2017.